

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCXXXII. ad annum CCCCLI.

Parisiis, 1644

Inqvisitio III. De his qui altario ministrant, & coniuges habent, vtrum eis
licito misceantur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14584

RESPONSIONES LEONIS PAPÆ
ad inquisitiones Rustici Narbonensis.

INQUISITIO I.

*De presbytero, vel diacono, qui se episcopos esse mentiti sunt:
& de his quos ipsi clericos ordinarunt.*

RESPONSIO.

NVLLA ratio finit, vt inter episcopos habeantur, qui nec a clericis sunt electi, nec a plebibus expetiti, nec a prouincialibus episcopis cum metropolitani iudicio consecrati. Vnde cum sæpe quæstio de male accepto honore nascatur, quis ambigat nequaquam istis esse tribuendum, quod non docetur fuisse collatum? Si qui autem clerici ab istis pseudoepiscopis in eis ecclesiis ordinati sunt, quæ ad proprios episcopos pertinebant, & ordinatio eorum cum consensu & iudicio præsidentium facta est, potest rata haberi; ita vt in ipsis ecclesiis perseverent. Aliter autem vana habenda est ordinatio, quæ nec loco fundata est, nec auctoritate munita.

Dist. 61.
Nulla ratio.

1. q. 1. Si qui
clerici.

INQUISITIO II.

De presbytero, vel diacono, qui si cognito crimine suo pœnitentiam publicam petat, utrum eis per manus impositionem danda sit.

RESPONSIO.

Alienum est a consuetudine ecclesiastica, vt qui in presbyterali honore, aut in diaconi gradu fuerint consecrati, hi pro crimine aliquo suo per manus impositionem remedium accipiant pœnitendi: quod sine dubio ex apostolica traditione descendit, secundum quod scriptum est: *Sacerdos si peccauerit, quis orabit pro eo?* Vnde huiusmodi lapsis ad promerendam misericordiam Dei priuata est expetenda secessio, vbi illis satisfactio, si fuerit digna, sit etiam fructuosa.

Dist. 50. A-
lienum est a
consuet.

1. Reg. 2.

INQUISITIO III.

De his qui altario ministrant, & coniuges habent, utrum eis licito misceantur.

RESPONSIO.

Lex continentix eadem est ministris altaris, quæ episcopis, atque presbyteris. Qui cum essent laici, siue lecto-

Dist. 31. Lex
continentix.

res, licite & vxores ducere, & filios procreare potuerunt. Sed cum ad prædictos peruenerunt gradus, cœpit eis non licere quod licuit. Vnde vt de carnali fiat spiritale coniugium, oportet eos nec dimittere vxores, & quasi non habeant sic habere; quo & salua sit caritas connubiorum, & cessent opera nuptiarum.

INQUISITIO IV.

De presbytero, vel diacono, qui filiam suam virginem illi viro in coniugium dederit, qui iam habebat coniunctam mulierem, ex qua etiam filios susceperat.

RESPONSIO.

32. q. 2. Non
omnis mu-
lier.

Non omnis mulier viro iuncta vxor est viri, quia nec omnis filius heres est patris. Nuptiarum autem fœdera inter ingenuos sunt legitima, & inter æquales; multo prius hoc ipsum Domino constituyente, quam initium Romani iuris existeret. Itaque aliud est vxor, aliud concubina, sicut aliud ancilla, aliud libera. Propter quod etiam Apostolus, ad manifestandam harum personarum discretionem, testimonium ponit ex Genesi, vbi dicitur Abrahamæ: *Eiice ancillam & filium eius: non enim heres erit filius ancillæ cum filio meo Isaac.* Vnde cum societas nuptiarum ita ab initio constituta sit, vt præter sexuum coniunctionem, haberet in se Christi & ecclesiæ sacramentum; dubium non est, eam mulierem non pertinere ad matrimonium, in qua docetur nuptiale non fuisse mysterium. Igitur cuiuslibet loci clericus si filiam suam viro habenti concubinam in matrimonium dederit, non ita accipiendum est, quasi eam coniugato dederit; nisi forte illa mulier & ingenua facta, & dotata legitime, & publicis nuptiis honestata videatur.

Gen. 21.

27. q. 2. Cū
societas.

INQUISITIO V.

De puellis quæ viris concubinas habentibus nupsierint.

RESPONSIO.

32. q. 2. Non
omnis.

Paterno arbitrio viri iunctæ carent culpa, si mulieres, quæ a viris habebantur, in matrimonio non fuerunt: quia aliud est nupta, aliud concubina.